

DESIRE®

A man in a dark grey suit and a woman in a vibrant magenta suit are shown in a close, intimate embrace. They are facing each other, nearly touching noses, with soft lighting highlighting their profiles. The woman's blonde hair is styled in a bun, and she wears a ring on her finger. The man's hand rests on her waist, while hers is on his chest.

Kat Cantrellová
Příjemná odplata

KAT CANTRELLOVÁ

PŘÍJEMNÁ ODPLATA

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

Milá čtenářko,

je to odvěká záhada, za jakých okolností může mezi dvěma lidmi vzplanout láska. Za některých okolností by člověk na to nevsadil ani pětník, a přesto se to stane. Tak třeba v povídce Příjemná odplata je mezi hrdiny spousta hořkosti a nedůvěry a stejně k tomu zázraku dojde. V romanci Jedna noc na ranči začíná vztah hrdinů jednorázovým úletem, ovšem s nečekaným následkem... No a v příběhu Lékařská záhada je na počátku sázka. Tak vidíte, ani jedinkrát tu není nějaký „solidní“ základ pro láskyplný a trvalý vztah, a přesto láska vítězí.

Přeju Vám i celému světu, aby vítězila více a častěji.

S láskou

Váš Harlequin

Kat Cantrellová

PŘÍJEMNÁ ODPLATA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The CEO's Little Surprise

První vydání:
Harlequin Books, 2016

Překlad:
Pavčina Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2016 by Kat Cantrell
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Příjemná odplata: 2017 by HarperCollins Polska
sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2175-0 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2176-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2177-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Ještě než Gage Branson dojel na hranici Dallasu, Arwen začala společně s rádiem hlasitě výt. Nebylo to poprvé, co si říkal, jestli je moudré brát na služební cesty svého psa.

Samozřejmě, tohle nebyla běžná služební cesta – to, že se člověk bez ohlášení a bez pozvání objeví v kancelářské budově své bývalé milenky, skutečně nelze brát jako normální. A ani Arwen nebyla normální pes. Byla jeho nejlepší kamarádka a při té jediné příležitosti, kdy ji nechal během služební cesty v jednom psím hotelu, s ním pak týden nemluvila.

Arwen sdílela Gageovu lásku k cestování, a kdyby měl být naprosto upřímný, její společnost mu ani v nejmenším nevadila. Při této konkrétní příležitosti byl na cestě do Dallasu, aby si vyzvedl dlouhodobý dluh od ředitelky firmy *Fyra Cosmetics*.

GB Skin, společnost, kterou právě dostal do kategorie miliardového ročního obratu, byla na vzestupu díky veleúspěšné řadě péče o pokožku pro muže, kteří byli často vystaveni živlům: kupovali ji profesionální atleti, outdooroví maniaci, občas se mezi nimi našel dokonce i opravdový dřevorubec.

Gage utratil miliony při vytváření nového produktu, který by působil hojivě na drobná zranění a jizvy. Prodejní výsledky dalece překročily Gageovo očekávání, *GB Skin* suverénně ovládla trh. Ale teď se ho

jeho bývalá milenka, či spíš její firma, snaží okrást o úspěch svým vlastním produktem. Byl rozhodnutý, že to nedovolí.

Z rádia řvala píseň *Black Keys* a Arwenino vytí se stávalo nesnesitelným.

„Arwen! Buď zticha!“

Naklonila zázvorově zbarvenou hlavu a koutkem oka Gagea pozorovala.

„No jo, tak nic. Nevadí,“ zamumlal dobromyslně Gage a vypnul rádio.

Objevil se před ním sjezd z dálnice a Gage zabočil svým hummerem na sever. Jel pár mil a zanedlouho zaparkoval před budovou *Fyra Cosmetics*.

Hezké. Samozřejmě, než se vydal z Austinu na cestu, vyhledal si ji na internetu, jen aby se podíval, co vlastně Cassandra Claremontová vybudovala se svými obchodními partnerkami a bývalými spolužačkami z vysoké. Ale internetové fotky nedělaly dobrou službu té hypermoderní pětipodlažní budově z oceli a skla, domovu Cassiiny mnohamilionové firmy. Celému okolí vévodilo temně fialové logo *Fyra Cosmetics*.

„Zůstaň tady a nesahej tlapkami na plyn,“ zamumlal k Arwen a obdržel od ní výmluvný a oddaný pohled. Byl příjemný den, svítilo slunce, tak zaparkoval ve stínu a nechal na centimetr pootevřená okna.

Cass se takhle dařilo jen díky němu. Gage byl osm měsíců jejím mentorem. Byla mu zavázaná. A on jí to připomene – připomene jí, jak ji vedl během doby, kdy neměla ani zdání, jak se pohybovat ve zrádných vodách kosmetického byznysu, kde plavalo spousta hladových žraloků.

S trochou štěstí bude Cass natolik zvědavá, že ho přijme bez ohlášení. Gage jí nemohl zavolat předem, protože by ztratil výhodu překvapení. Chtěl dostat do rukou tajnou recepturu.

Tak tajnou, že by o ní vlastně ani neměl vědět, protože ještě nebyla na trhu. Jeho zdroje mu však

prozradily, že v laboratořích firmy Fyra vznikl zá-
zračný produkt, který pracuje s přirozenou schop-
ností hojit se a že tím pádem eliminuje vrásky i jizvy.
Zdroj vehementně trval na tom, že tato substance je
lepší než ta jeho. A on ji chtěl získat.

Takovou věc člověk na nikoho nevychrlí do tele-
fonu, ani když jde o bývalou přítelkyni. Osm nebo
devět let spolu ani nemluvili. Devět. Nebo možná
skoro deset.

„Podívejme se. Gage Branson. Čemu vděčím za to
potěšení?“

Ten chraplavý ženský hlas se ozval za Gagem, ješ-
tě než úplně vystoupil z vozu.

Obrátil se a málem se zapotácel. „Cass?“

„Ano, když jsem se naposledy dívala, byla jsem to
já.“ Na očích měla brýle proti slunci, ale v tónu jejího
hlasu dobře rozpoznal pobavení. „Nebo jsem se zase
někde zapomněla?“

„Ne, jsi to ty. Celá ty.“ Byla nádherná. Krásnější
než dřív.

Tahle mimořádně šik verze Cass na jehlových
podpatcích a v sexy kostýmku s rozparky nepřípo-
mínala Cassandru Claremontovou, která žila v jeho
vzpomínkách. Ani její hlas nebyl tentýž. Ale něco na
tom, jak se pohybovala, bylo povědomé. Sebevědomí
a postoj typu *dívej se, ale neopovažuj se mě dotknout*
byly vždycky významnou součástí její přitažlivosti.

Na druhé straně – on se zřejmě od vysoké moc ne-
změnil, když ho byla schopná poznat i zezadu.

„Dal ses na přepravu psů?“ zeptala se s úsměvem.

Podíval se na hummer. „Ty myslíš Arwen? Ne. Je
to moje společnice na cestách. Přijel jsem za tebou
z Austinu. Mělo to být překvapení.“

„Máš domluvenou schůzku?“

Její tón mu sdělil, že odpověď zná. A že nemá zá-
jem měnit kvůli němu svůj program. Ani když je její
starý přítel. Ale tohle brzy zvládne.

„Doufal jsem, že se se mnou sejdeš bez domluvy.“

Usmál se, aby udržel přátelskou atmosféru. „Víš, kvůli starým časům.“

Jeho úsměv byl upřímný, protože si zrovna ty staré časy vybavil. Ty rozhovory, které se nad šálkem kávy protahovaly dlouho do noci. Všechny svoje triky, které použil, aby Cass dostal ze šatů. A tu spoustu vášnivého sexu, když se konečně podrobila nevyhnutelnému.

Našpulila rty. „Nemám pocit, že bychom si měli co říct.“

Ale měli. A možná i mnohem víc, než co jí původně chtěl říct. Teď, když je tady a má oči plné té nové a dospělé Cass, uvítal by večeri a pár drinků s bývalou milenkou.

Oba jsou dospělí. Dokážou oddělit byznys od zábavy.

„Zaprve bych ti rád pogratuloval. Já vím, je pozdě, uvědomuju si to,“ dodal rychle. „Ale zdálky jsem všechno sledoval a to, čeho jsi dosáhla, je opravdu působivé.“

Jakmile zjistil, že se její jméno objevilo v roli možného vážného konkurenta, okamžitě si začal hledat informace na internetu. Nejdřív proto, že ho zaujalo, jak dobře si vzala k srdci jeho rady, a nakonec proto, že nedokázal přestat. Bylo zajímavé, jak rád ji viděl a jak rád si vybavoval detaily jejich vztahu. Byla jednou z malé hrstky žen v jeho minulosti, na které vzpomínal s náklonností. Na muže, který lpěl v životě jen na velmi málo věcech, to bylo něco.

„Děkuju,“ naklonila elegantně hlavu. „Je to zásluha celého týmu.“

Čekal, že dodá, že i ona sledovala jeho kariéru, možná mu i pogratuluje k jednomu či dvěma významným úspěchům. Navíc ho jmenovali podnikatelem roku. Pokud nic jiného, pak by ředitelka *Fyra Cosmetics* měla sledovat svou konkurenci tak, jako to dělal i on.

Cožpak ji ani trochu nezajímá, co má na srdci? Byl

pro ni jejich společně strávený čas tak nepodstatný, že jí to je upřímně jedno?

Na druhé straně, jejich poměr byl krátký. Záměrně. Jakmile se mu konečně podařilo vymanit z přísného domova a od příliš ochranných rodičů, rozhodl se, že už si nikdy a nikým nenechá přistříhnout křídla. Tohle dlužil svému bratru Nicolasovi – žít na hraně, ničeho nelitovat. Vyzkoušet si všechny věci, které jeho bratr nikdy nezažije. Kvůli jednomu opilému řidiči...

To, aby zůstal dlouho s jednou ženou, do této filozofie nezapadalo. Gage měl svou svobodu rád stejně nebo víc než ženy, což znamenalo, že s Cass šli svou cestou spíš dřív než později: bez slz, bez výčitek.

„No tak,“ odmávl její poznámku o týmovém úsilí. „Ty jsi ředitelka. Oba víme, co to znamená. Ty ženeš věci kupředu.“

Založila si ruce na prsou a přirozeně k nim přitáhla jeho pozornost. Navzdory chladnému větříku měl pocit, jako by teplota o pár stupňů stoupla.

„Ano. Protože někdo to musí dělat. Ale Trinity, Harper, Alex a já vedeme firmu společně. Jsme rovnocenné majitelky.“

Jo, napadlo ho, že to řekne. Ty čtyři holky byly už na koleji nerozlučné a nebylo nijak těžké představit si, že jejich pouto je dovedlo až k založení společnosti. Naštěstí se všemi těmi pěknými holkami dobře vycházel, nejvíc ho však upoutala Cass.

„Nemohli bychom jít dovnitř?“ postoupil k ní blíž. „Rád bych si trochu popovídal.“

„Gagei.“

Její chraplavý hlas na něj měl nečekaný účinek. Přistoupila k němu blíž a naklonila hlavu. Nemělo by mu to připadat tak intimní... Ale pak k němu zavnula vůně jasmínu jako konečná rána pro jeho libido.

„Ano, Cass?“ zamumlal.

„Můžeš si ty vytáčky ušetřit,“ odpověděla. „Jsi tady, protože ses doslechl o našem receptu a protože ho chceš.“

Takže zpět k práci.

Usmál se a snažil se ovládnout bušící srdce a vzrušení. Chytrá a hezká žena, která nedělá okolky, taková ho dokáže vždycky vyvést z rovnováhy. „To jsem tak průhledný?“

Cass se zasmála hrdelním smíchem a byl to zvuk, který chtěl okamžitě slyšet znovu. „Obávám se, že je to tak. Je mi líto, že jsi plýtváš svým časem. Ten recept není na prodej.“

No dobře. Cass bude potřebovat trochu přemlouvání, aby si uvědomila, že to byla jeho podpora, co ji vystřelilo do první ligy. To více méně čekal.

„To samozřejmě není. Rozhodně ne pro zbytek světa. Ale já nejsem jeden z davu,“ připomněl jí. „Nejsem nerozumný. Zaplatím ti tržní cenu.“

Obrátil k ní hlavu a na okamžik se ocitl jen zlo-mek vzdálenosti od polibku. Přitažlivost mezi nimi byla doslova magnetická. Skoro zapomněl na to, že povolal do služby fyzickou stránku věci, aby získal to, co opravdu chce.

Ani se nepohnula. „Myslíš, že máš zvláštní práva kvůli našemu bývalému vztahu? Měl by sis to znovu promyslet.“

Moment překvapení nezabral, jak doufal. Z nějakého důvodu se tím ale v jeho očích stala ještě přitažlivější. Nebo možná ta nečekaná přitažlivost pramenila z toho, že si teď byli rovni...? Byl to zajímavý posun v jejich vztahu, který neočekával. Tím, kdo byl vyvedený z rovnováhy, byl očividně on sám.

A tak přitlačil. Gage ještě nikdy nepotkal ženu, kterou by nedokázal okouzlit. Když něco chtěl, dostal to. „Takhle se se starým přítelem nemluví.“

Kdyby se k ní ještě o pár centimetrů přiblížil, už by se dotýkali. Skoro to udělal, byl zvědavý, jestli i ona cítí totéž, to teplo a vzrušení. Až na to, že měl nejasný dojem, že Cass s ním mluví čistě obchodně a že si v poslední době moc zábavy neužila. A navíc z jejího postoje bylo dost zřejmé, že ty dvě věci nehodlá míchat.

„A to jsme?“ Znovu se zasmála tím sexy smíchem, který dělal divy s jeho dolní polovinou těla. Vážně by neměla být tak zajímavá už kvůli tomu, co od ní chtěl.

To vše jen zvyšovalo jeho zájem. Rád by se jí dostal pod kůži tak, jako se to podařilo jí. „Přátelé. Bývalí milenci. A taky kdysi učitel a žačka.“

„Hm. Ano.“ Naklonila hlavu. „Naučil jsi mě toho vážně dost. Tolik, že teď vedu úspěšnou společnost – do které se vrátit. Jestli omluvíš moji nezdvořilost, domluvím si s tebou schůzku. Jako s kýmkoli, kdo se mnou chce mluvit o byznysu.“

Veškerá vřelost najednou zmizela, ona se obrátila a odcházela ke vchodu do budovy. Páni. Takže ho právě zařadila do kolonky kohokoli.

Nechal ji jít. Pro tentokrát.

Neexistovalo, aby ho jeho bývalá žačka obrala byť o sebemenší podíl na trhu. Na to dohlédne. Musí ale použít určité finesy. Musí jí připomenout, co pro ni udělal. A jak to bylo dobré.

Hlas v jeho hlavě patřil jeho podvědomí. Zřejmě. Někdy si však představoval, že ho takhle odněkud vede jeho bratr Nicolas. Starší bratr, který mu dává rady, když je třeba. Tím způsobem se Gageovi vždy dařilo vést bohatý život, jaký Nicolas mít nemohl.

Ta filozofie ho ještě nikdy nezklamala.

Nepřestane teď ty rady poslouchat, obzvlášť když jsou spojené s tím, co chce. Cass očividně potřebuje pořádnou připomínku toho, jak jim to spolu šlo. Bylo to tak skvělé, že si ještě teď pamatoval na každý centimetr jejího těla.

Nejlépší strategie je použít potěšení k ovlivnění obchodu.

Nicolas promluvil. A ten hlas více méně utvrdil Gagea v tom, jak postupovat. Chtěl ji. A chtěl taky tu recepturu. Pokud to sehraje správně, jedno povede ke druhému.

Dal jí pět minut a šel do budovy za ní.

V lásce a ve světě kosmetiky je vše dovoleno.

Cass vkročila do své kanceláře a třesoucícma se rukama za sebou zavřela dveře. Nechtěla zkoumat, proč má celé tělo napumpované adrenalinem a proč se ozývají některé jeho části tak... neodbytně jako už dlouho ne.

No dobře. Odpovědí byla osoba Gagea Bransona. Ale proč ji setkání s ním po té dlouhé době tak vyko-lejilo? To by vysvětlit nedokázala.

Bože, jeho úsměv s ní otrásl i po těch letech. A jeho úžasné tělo oblečené v neformálním obleku... to by klidně mohl vystavovat v nějakém kalendáři pro ženy. A ty jeho vlasy! Vždycky rozčuchané, ale na něm vypadaly tak dokonale! Ano, byl stejně při-tažlivý a charismatický jako vždy. Cass se nelíbilo, že si toho vůbec všimla. Nelíbilo se jí, že ji stále ještě dokáže rozechvět. Obzvlášť po tom, co udělal.

Dýchej. Gage je jen chlapík, kterého jsi kdysi zna-la. Když si to bude opakovat tisíckrát po sobě, možná tomu nakonec uvěří. Až na to, že to nebyl jen spolu-žák z univerzity, v tom byl ten problém.

Gage Branson ji zlomil.

Nejen její srdce, ale ji celou. Mysl, tělo i duši. Zamilovala se do něj tak moc, že to pro ni bylo fatální. A když zcela věcně prohlásil, že jejich vztah končí – *budeš si chtít z mého bytu vzít to oblečení, co tam máš?* – byla zničená.

O devět let později se stále ještě nedokázala po-hnout z místa, nebyla schopna se znovu zamilovat, nebyla schopna zapomenout a příliš se bála, než aby dokázala odpustit. A proto se jí teď třesou ruce. Není to patetické?

Jediná dobrá věc na tom celém je to, že si byla jis-tá tím, že Gage na ní nic nepoznal. Chraň bůh, aby mu došlo, jaký na ni měl účinek. Tady nemají emoce žádné místo: ani v práci, ani v jejím osobním životě. Žádné místo. To bylo to nejdůležitější, co se od svého

bývalého učitele dozvěděla. Naštěstí ji poslechl, domluví si s ní schůzku, čímž jí poskytne čas na to, aby se dala trochu dohromady.

Pípnutí telefonu jí připomnělo, že má ještě pět minut před schůzkou, kterou svolala. Pět minut, aby si připravila sdělení o tom, že z *Fyra Cosmetics* unikly informace a jak se s tímto faktem vypořádat. Někdo zveřejnil jejich průlomový objev v nanotechnologii, ještě než si ho firma mohla nechat na federálním úřadu patentovat. Má pět minut, a přitom by měla mít hodinu. Ale neměla ji proto, že se jí porouchalo auto, a pak se přímo před ní objevil muž, který byl hlavním hrdinou jejích snů a nočních můr už téměř celé desetiletí.

Mnohé z těch snů byly plné touhy – to ale on vědět nemusí.

Skvěle. Tak přesně tohle potřebovala: setkání s Trinity, Harper a Alex těsně poté, co se setkala se svým osobním démonem. A ten se tady objevil právě kvůli úniku informací, k němuž nikdy nemělo dojít.

No, bude muset dostat své rozjitřené emoce pod kontrolu. A hned. Z toho úniku jí bylo zle, byla rozčilená a odhodlaná odhalit zdroj. Nejen že tím přicházejí o výhodu novinky na trhu, ale nemají ani žádnou záruku, že tatáž osoba nezveřejní i tajnou recepturu, nebo že ji neukradne.

Pět minut... jen taktak dokázala uklidnit své bušící srdce a chystala se vkročit do místnosti, kde sedí její nejlepší přítelkyně. A ty budou hned vědět, že se něco stalo... A taky jim zřejmě dojde, že to *něco* má mužské jméno.

Pracovat s lidmi, kteří člověku podrží vlasy, když příliš pil a teď se sklání nad záchodovou mísou, nebo s ním pláčou na pohřbu jeho dědečka... to jsou lidé, kteří pár těch tajemství odhalí. Většinou za to byla Cass vděčná. Ale dnes ne.

V koupelně si Cass opláchla obličej a upravila si make-up.

Když byla při smyslech, nikdo v ní nedokázal číst: stačí to pravé líčení, a nikdo nepozná, že vás něco bolí. To byla filozofie, která se zrodila z její zkušenosti s Gagem. Nosit vždy tu správnou tvář, to se stalo Cassiiným soukromým mottem.

Rozhodla se, že její maska už nikdy neutrpí trhlinu. A už vůbec ne kvůli nějakému muži!

Cass nasadila klidný úsměv a vyšla z koupelny. Tam skoro vrazila do Melindy, firemní recepční. S vyvalenýma očima vyhrkla: „Na recepci je nějaký velmi neodbytný muž, který má pocit, že s ním máš sjednanou schůzku.“

Gage. Když mu řekla, ať si domluví schůzku, měla tím na mysli, že k ní dojde později. Mnohem později.

Opět se začaly ozývat její nervy. „Nemám s ním schůzku. Mám schůzku vedení.“

„Já jsem mu to říkala. Ale on tvrdí, že sis ji s ním sjednala a on kvůli ní přijel až z Austinu.“ Melinda ztišila hlas. „Byl velmi výmluvný a milý. Dokonce se mě ptal, jestli není možné, že jsi omylem svoje schůzky domluvila na stejný čas.“

Bude mít tahle šílenost vůbec kdy konec?

Melindě zářily oči tak silně, až byl zázrak, že vůbec dokázala s Gagem smysluplně mluvit. No, Cass podobným problémem netrpěla. „Kdy jsem něco takového udělala?“

„Já vím, já vím. Nikdy.“ Melindě poklesla ramena. „Ale já... no, ptal se, jestli mi nebude vadit, kdybych za tebou zašla a ověřila to. Připadal mi tak upřímný, že –“

„Proč je Gage Branson u nás na recepci?“ Trinity Foresterová, hlavní produktová manažerka firmy, vtrhla do místnosti, tmavé vlasy jí vlály kolem hlavy a tvářila se rozzlobeně. Vzhledem k tomu, že Trinity byla majitelkou ramene, na kterém se Cass nejčastěji vyplakávala ze zlomeného srdce, slyšela za její otázkou i *držte mě od něj dál, nebo mu uříznu všechny prsty tupým nožem.*

Cass potlačila povzdech. Bylo pozdě na to, aby se ho Melinda zbavila dřív, než ho někdo uvidí. „Je tady s obchodním návrhem. Postarám se o to.“

Jako schopná žena se o to měla postarat hned na parkovišti, jakmile jí došlo, že mu jde o ten recept. Ale byl tak... celý Gage, se svým šibalským úsměvem a vším... Vyvedl ji z míry, a to se jí nelíbilo.

Tady totiž jde čistě o byznys a ona by raději umřela, než by připustila, že si nedokáže poradit s konkurentem, který čmuchá v jejím teritoriu.

„Jasně.“ Trinity se ušklíbla a založila si ruce na prsou. „Ty se o to postaráš. Vyrázíš ho ze dveří. Je škoda, že tak pěkný chlap trpí takovými zdravotními problémy.“

Melinda vykulila oči fascinovaná jejich rozhovorem. „Vážně? Co s ním je v nepořádku?“ zašeptala zvědavě.

„Má těžkou alergii na slušné chování a věrnost,“ vysvětlila jí Trinity. „A Cass mu elegantně ukáže dveře. Můžu se dívat?“

Cass zasténala a potřásla hlavou. Tohle je její boj a nepřicházelo v úvahu, že by se s Gagem musela potýkat v jednom dni podruhé – a ještě před zvědavými zraky svých kolegyně. „Bude lepší, když si s ním promluví v kanceláři. Trinity, můžeš říct Alex a Harper, že za pár minut přijdu?“

Trinity si odfrkla, ale ustoupila Cass z cesty. „Tak dobře. Ale když nás chceš obrát o tu podívanou, připrav si vzrušující detaily.“

S Melindou v patách – ta byla zjevně odhodlaná nepropásnout vůbec nic – šla Cass na recepci.

Gage k ní vzlhl, jedním bokem se opíral o pult a ruce měl založené na hrudníku. Jeho oříškově hnědé oči se při pohledu na ni rozzářily a ústa se mu prohnula v úsměvu, který dělal zvláštní věci s jejími dlouho zapomenutými ženskými orgány. A to nebylo v pořádku. Tohle je totiž ještě horší než jeho schopnost dělat jí zmatek v hlavě.